

[Jensen (Horsebæk).]

begrunder denne Stigning i Ejendomspriserne. Man maa være klar over, at den tilsyneladende betydelige Indtægt i Landbrug og andre Erhverv for en betydelig Dels Vedkommende er en Følge af Realisationer og Rovdrift, og saafremt man ikke i den nærmeste Fremtid kan faa Tilførsler udefra af Foderstoffer, Gødningsstoffer og andre Grovvarer til Brug for de paagældende Bedrifter, vil Produktionsmulighederne blive betydelig mindre, og jeg tør forudsige, at adskillige Landmænd allerede i den kommende Tid vil komme i Vanskeligheder af denne Aarsag, særlig saadanne, der i de senere Aar har startet med en mere eller mindre forsømt Ejendom. Det er muligvis Pengerigelighed, der lokker til Køb af Ejendomme for Tiden. Jeg vil dog gerne her gøre opmærksom paa, at denne Pengerigelighed og disse Penge, som ligger ledige, vil der blive Brug for den Dag, da Besættningerne skal genrejses, og da Lagrene skal suppleres og rettes op til den Størrelse, de skal have for at betinge en stor Omsætning. Den Dag, disse Forhold skal bringes i Orden, vil der blive Brug for likvid Kapital, og jeg anser det derfor for u hensigtsmæssigt og uforsvarligt at anbringe de ledige Penge i fast Ejendom, ogsaa fordi man derved bidrager til at drive Priserne i Vejret.

I samme Forbindelse ønsker jeg at gøre opmærksom paa en Ting, som foregaar ud over Landet i ret stort Omfang, det er en hel Del ulovlig Nedlægning og Sammenlægning af Landbrug. Vi har ganske vist en Bestemmelse i Lovgivningen om, at saadanne Nedlægninger og Sammenlægninger ikke maa foretages, og der er udsendt Instruks til Politimestrene om, at de skal være opmærksomme paa Forholdene i deres Politikredse, men det synes ikke, at Politimestrene er særlig interesserede. Det synes heller ikke, at Sognefogderne ude i Sognene, som af Politimestrene har faaet overgivet det Hverv at paase, at disse ulovlige Nedlægninger ikke finder Sted, er saa forfærdelig interesserede deri, det ser ud, som om de ikke vil fortrædige gode Venner og Naboer, muligvis Svogre o. lign., men disse Sammenlægninger af Landbrug medvirker netop til, at Priserne drives i Vejret, og Ungdommen fristes som Følge heraf til at ønske og kræve, at Tinglysningsmulighederne hæves, og at der bliver Mulighed for en større Belaaning, saa at de kan komme i Gang med egen Bedrift. Jeg peger paa dette Forhold, fordi jeg synes, at man fra Administrationens Side maa gaa mere haard-

hændet til Værks over for denne Tendens til Sammenlægning af Jord.

Ud fra det, jeg her har sagt, vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag; jeg anser det for paakrævet, og jeg anser det ogsaa for paakrævet, at den af Ministeren foreslaaede Ændring vedtages. Jeg anbefaler derfor saavel Ændringen som Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Laurits Pedersen: Det er nu tredje Gang, vi behandler denne Lovgivning. Da Lovgivningen paa dette Omraade blev indledet, var der mange, som saa med Betænkelighed paa, at der blev sat en saadan Grænse for Tinglysning. Naar vi ser paa hele den Udvikling, der har fundet Sted i Ejendoms-handelen, tror jeg alligevel, at Lovgivningen har haft sin store Betydning. Naar man iagttager Handelen med Landbrugsejendommene, som den foregaar i Øjeblikket til stigende Priser, maa man erkende, at den dog alligevel ligger paa et roligt Niveau i Sammenligning med Priserne under forrige Krig. Prisstigning er der jo sket i ret vid Udstrækning, men naar man ikke tager Løsøret med, ligger Prisstigningen paa Landbrugsejendomme alligevel meget betydeligt under Stigningen under forrige Krig. Det er klart, at nogen Stigning skal der ske, fordi der er sket Prisstigninger paa de Produkter, Landbruget fremstiller, det medfører ganske automatisk Prisstigning paa Landbrugsejendommene som Helhed. Jeg tror ikke, mange i dette Land turde tage Ansvar for ikke at lade denne Lov gælde ogsaa et Aar frem i Tiden; den har sikkert, mere end det kan paavises, været medvirkende til at holde Prisstigningen inden for nogenlunde rimelige Grænser.

Som ogsaa berørt af den ærede foregaaende Taler (Jensen [Horsebæk]), er der visse Ting i Forbindelse med denne Lov, som er meget stærkt fremtrædende, det er de unges Adgang til at komme i Besiddelse af Landbrugsejendomme, det har der ogsaa de to foregaaende Gange, vi har behandlet Loven, i vid Udstrækning været talt om. Jo længere Tid der gaar, jo vanskeligere bliver det for de unge, der har maattet vente, og som ikke kan stilles tilfreds med, at man siger: I maa vente længere endnu. Hvis der, uden at forringe Loven, kan findes en Udvej, saaledes at de unge, der naturligt skal i Gang med en Landbrugsejendom, kunde faa noget lettere Adgang til at tinglyse lidt mere Gæld, tror jeg, at man vilde være godt tjent med det. Jeg vil tro, at man i det kommende Udvalg vil tage dette